

Αρχική σελίδα>Προσφυγή στη δικαιοσύνη>Πού και πώς>Ποιας χώρας η νομοθεσία ισχύει;
Ποιας χώρας η νομοθεσία ισχύει;

Ουγγαρία

1 Πηγές δικαίου

1.1 Εθνικοί κανόνες

Το ζήτημα του εφαρμοστέου δικαίου διέπεται από τον νόμο XXVIII του 2017 για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο («νόμος XXVIII του 2017»). Ωστόσο, αυτό ισχύει μόνο στο μέτρο που κανένας κανονισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή διεθνής συνθήκη δεν περιέχει διατάξεις σχετικά με το εφαρμοστέο δίκαιο.

1.2 Πολυμερείς διεθνείς συμβάσεις

Σχετικές πληροφορίες διατίθενται κυρίως στην ιστοσελίδα της Συνδιάσκεψης της Χάγης για το ιδιωτικό διεθνές δίκαιο.

1.3 Κύριες διμερείς συμβάσεις

- Συνθήκη μεταξύ της Ουγγαρίας και της Τσεχοσλοβακίας για τη νομική συνδρομή
- Συνθήκη μεταξύ της Ουγγαρίας και της Γιουγκοσλαβίας για τη νομική συνδρομή
- Συνθήκη μεταξύ της Ουγγαρίας και της Ρουμανίας για τη νομική συνδρομή

2 Εφαρμογή των κανονων που διεπουν τη σύγκρουση των νομων

2.1 Υποχρέωση του δικαστή να εφαρμόζει τους κανόνες σχετικά με τη σύγκρουση νόμων αυτεπαγγέλτως

Ναι.

2.2 Παραπομπή

Εάν εφαρμόζεται αλλοδαπό δίκαιο, εφαρμόζονται οι ουσιαστικοί κανόνες του εφαρμοστέου αλλοδαπού δικαίου που διέπει άμεσα το συγκεκριμένο ζήτημα. Εάν το εφαρμοστέο αλλοδαπό δίκαιο καθορίζεται με βάση την ιθαγένεια και το αλλοδαπό δίκαιο παραπέμπει στο ουγγρικό δίκαιο, εφαρμόζεται το ουγγρικό ουσιαστικό δίκαιο, ενώ εάν το αλλοδαπό δίκαιο παραπέμπει στο δίκαιο τρίτης χώρας, εφαρμόζεται το ουσιαστικό δίκαιο της τρίτης χώρας.

2.3 Μεταβολή του συνδεδειγμένου στοιχείου

Τυχόν μεταβολή στα στοιχεία που καθορίζουν το εφαρμοστέο δίκαιο επηρεάζει τις έννομες σχέσεις που έχουν γεννηθεί εγκύρως σύμφωνα με το εφαρμοστέο πριν από τη μεταβολή δίκαιο μόνο εφόσον αυτό προβλέπεται ρητά στον νόμο XXVIII του 2017.

2.4 Εξαιρέσεις από την κανονική εφαρμογή των κανόνων σχετικά με τη σύγκρουση νόμων

Η εφαρμογή του αλλοδαπού δικαίου που ορίζεται εφαρμοστέο από τον νόμο XXVIII του 2017 αντιβαίνει στην ουγγρική δημόσια τάξη και συνεπώς το αλλοδαπό δίκαιο δεν πρέπει να εφαρμοστεί εάν, στην υπό κρίση υπόθεση, η εφαρμογή του θα είχε ως αποτέλεσμα προφανή και σοβαρή παραβίαση των θεμελιωδών αξιών και συνταγματικών αρχών του ουγγρικού νομικού συστήματος. Εάν η παραβίαση των κανόνων δημόσιας τάξης δεν μπορεί να αποφευχθεί με άλλο τρόπο, εφαρμόζονται οι διατάξεις του ουγγρικού δικαίου αντί της διάταξης του αλλοδαπού δικαίου που κρίθηκε ανεφάρμοστη.

Ανεξάρτητα από το δίκαιο που διέπει το ζήτημα, πρέπει να εφαρμόζονται οι διατάξεις του ουγγρικού δικαίου από το περιεχόμενο και τον σκοπό των οποίων προκύπτει σαφώς ότι είναι υπέρτερης ισχύος (κανόνες αναγκαστικού δικαίου). Οι κανόνες αναγκαστικού δικαίου που προβλέπονται από τα δίκαια άλλων κρατών μπορούν να ληφθούν υπόψη μόνο εάν υπάρχει στενή σύνδεση και εφόσον είναι καθοριστικής σημασίας για τους σκοπούς της εκτίμησης των πραγματικών περιστατικών.

2.5 Απόδειξη αλλοδαπού δικαίου

Το δικαστήριο προσδιορίζει το περιεχόμενο του αλλοδαπού δικαίου αυτεπαγγέλτως και χρησιμοποιώντας κάθε αναγκαίο μέσο. Μπορεί να απευθύνει ερώτημα στις αλλοδαπές αρχές βάσει διεθνούς σύμβασης και να λάβει υπόψη τα στοιχεία που έχουν υποβληθεί από τους διαδίκους ή τις γνώμες εμπειρογνομώνων. Έχει επίσης τη δυνατότητα να ζητήσει προς τον σκοπό αυτό πληροφορίες από το Υπουργείο Δικαιοσύνης.

Εάν το περιεχόμενο του εφαρμοστέου αλλοδαπού δικαίου δεν μπορεί να προσδιοριστεί εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, εφαρμόζεται το ουγγρικό δίκαιο. Εάν τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης δεν μπορούν να κριθούν βάσει του ουγγρικού δικαίου, εφαρμόζεται το αλλοδαπό δίκαιο που παρουσιάζει τη μεγαλύτερη εγγύτητα προς το εφαρμοστέο δίκαιο.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης εκδίδει βεβαιώσεις σχετικά με το ουγγρικό δίκαιο και την ουγγρική νομολογία για χρήση στο εξωτερικό.

3 Κανόνες σύγκρουσης νομων

3.1 Συμβατικές ενοχές και δικαιοπραξίες

Οι διατάξεις του νόμου XXVIII του 2017 εφαρμόζονται στις έννομες σχέσεις που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 593/2008 (κανονισμός Ρώμη Ι).

Το εφαρμοστέο στη σύμβαση δίκαιο είναι το δίκαιο που επιλέγεται από τα μέρη για το σύνολο ή μέρος της σύμβασης. Εάν η επιλογή του δικαίου δεν είναι ρητή, πρέπει να προκύπτει σαφώς από τις διατάξεις της σύμβασης ή τις περιστάσεις της υπόθεσης. Η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου πρέπει να πραγματοποιηθεί πριν από τη λήξη της προθεσμίας που ορίζει το δικαστήριο κατά την πρώτη συζήτηση.

Οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν την υπαγωγή της σύμβασης σε δίκαιο άλλο από εκείνο που τη διέπει προηγουμένως. Η συμφωνία αυτή δεν θίγει το κύρος της σύμβασης βάσει του δικαίου που διέπει την τυπική εγκυρότητά της.

Εάν η σύμβαση συνδέεται με το δίκαιο ενός μόνο κράτους, η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου δεν μπορεί να θίξει την εφαρμογή των διατάξεων του δικαίου του εν λόγω κράτους από τις οποίες δεν μπορεί να υπάρξει παρέκκλιση με συμφωνία.

Ελλείψει επιλογής δικαίου, εφαρμοστέο είναι το δίκαιο του κράτους με το οποίο συνδέονται στενότερα τα ουσιαστικά στοιχεία της συγκεκριμένης συμβατικής σχέσης.

Η ύπαρξη και το κύρος της σύμβασης ή οποιασδήποτε διάταξής της κρίνονται βάσει του δικαίου που θα τη διέπτε σύμφωνα με τον νόμο XXVIII του 2017, αν η σύμβαση ή η διάταξη ήταν έγκυρη.

Σύμβαση που έχει ως αντικείμενο εμπράγματο δικαίωμα επί ακινήτου ή μίσθωση ακινήτου υπόκειται στους αναγκαστικούς κανόνες περί τύπου του δικαίου του κράτους στο οποίο βρίσκεται το ακίνητο, εφόσον οι κανόνες αυτοί εφαρμόζονται ανεξάρτητα από το κράτος στο οποίο συνάπτεται η σύμβαση και ανεξάρτητα από το δίκαιο που διέπει τη σύμβαση από τους κανόνες αυτούς δεν μπορεί να υπάρξει παρέκκλιση με συμφωνία.

Οι κανόνες για τις συμβάσεις εφαρμόζονται αναλογικά και στις μονομερείς δικαιοπραξίες.

3.2 Εξωσυμβατικές ενοχές

Οι διατάξεις του νόμου XXVIII του 2017 εφαρμόζονται στις έννομες σχέσεις που δεν εμπíπουν στο πεδίο εφαρμογής του **κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 864/2007 (κανονισμός Ρώμη II)**. Πρόσωπο που ζητεί αποζημίωση μπορεί να επιλέξει δίκαιο σύμφωνα με το άρθρο 7 του κανονισμού Ρώμη II μέχρι τη λήξη της προθεσμίας που ορίζει το δικαστήριο κατά την πρώτη συζήτηση.

Όσον αφορά τις εξωσυμβατικές ενοχές, εφαρμοστέο είναι το δίκαιο του κράτους στην επικράτεια του οποίου επήλθαν τα αποτελέσματα του νομικού γεγονότος από το οποίο προέκυψε η ενοχή. Εάν η συνήθης διαμονή ή καταστατική έδρα του δανειστή και η συνήθης διαμονή ή καταστατική έδρα του οφειλέτη στο πλαίσιο της έννομης σχέσης βρίσκονται στο ίδιο κράτος κατά τον χρόνο επέλευσης των αποτελεσμάτων του νομικού γεγονότος από το οποίο προέκυψε η ενοχή, εφαρμοστέο είναι το δίκαιο του κράτους αυτού. Εάν η εξωσυμβατική ενοχή εμφανίζει στενό σύνδεσμο με άλλη έννομη σχέση η οποία είχε ήδη συναφθεί μεταξύ των μερών, το δίκαιο που διέπει την ήδη υφιστάμενη έννομη σχέση διέπει και την εξωσυμβατική σχέση.

Μετά τη γένεση της εξωσυμβατικής ενοχής, τα μέρη μπορούν να επιλέξουν το δίκαιο που τη διέπει. Εάν η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου δεν είναι ρητή, πρέπει να προκύπτει σαφώς από τις περιστάσεις της υπόθεσης. Η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου μπορεί να πραγματοποιηθεί έως τη λήξη της προθεσμίας που ορίζει το δικαστήριο κατά την πρώτη συζήτηση. Εάν η έννομη σχέση συνδέεται με το δίκαιο ενός μόνο κράτους, η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου δεν μπορεί να θίξει την εφαρμογή των διατάξεων του δικαίου του εν λόγω κράτους από τις οποίες δεν μπορεί να υπάρξει παρέκκλιση με συμφωνία.

3.3 Προσωπική κατάσταση, ζητήματα που συνδέονται με την οικογενειακή κατάσταση (επώνυμο, κατοικία, ικανότητα)

Η δικαιοπρακτική ικανότητα και τα δικαιώματα της προσωπικότητας καθορίζονται βάσει του δικαίου που διέπει την προσωπική κατάσταση του οικείου προσώπου. Το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση προσώπου είναι το δίκαιο του κράτους του οποίου είναι υπήκοος. Εάν ένα πρόσωπο έχει περισσότερες από μία ιθαγένειες και μία εξ αυτών είναι η ουγγρική, το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση του εν λόγω προσώπου είναι το ουγγρικό, εκτός εάν το πρόσωπο αυτό συνδέεται στενότερα με άλλη ιθαγένειά του. Εάν ένα φυσικό πρόσωπο έχει περισσότερες από μία ιθαγένειες εκ των οποίων καμία δεν είναι η ουγγρική, το δίκαιο που διέπει την προσωπική του κατάσταση είναι το δίκαιο του κράτους με το οποίο συνδέεται στενότερα λαμβανομένων υπόψη των βασικών στοιχείων της υπόθεσης. Εάν ένα φυσικό πρόσωπο έχει περισσότερες από μία ιθαγένειες εκ των οποίων καμία δεν είναι η ουγγρική και έχει εξίσου στενούς δεσμούς με όλα τα κράτη των οποίων έχει την ιθαγένεια, ή εάν δεν είναι δυνατόν να διαπιστωθεί η ιθαγένειά του ή είναι ανιθαγενές, το δίκαιο που διέπει την προσωπική του κατάσταση είναι το δίκαιο του κράτους της συνήθους διαμονής του. Εάν δεν μπορεί να προσδιοριστεί το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση του προσώπου, εφαρμόζεται το ουγγρικό δίκαιο. Το ουγγρικό δίκαιο διέπει τη δικαιοπρακτική ικανότητα και τα δικαιώματα προσωπικότητας των προσώπων στα οποία έχει χορηγηθεί άσυλο ή τα οποία έχουν γίνει δεκτά στην Ουγγαρία.

Το όνομα προσώπου διέπεται από το δίκαιο που διέπει την προσωπική του κατάσταση ή, κατόπιν σχετικού αιτήματός του, από το ουγγρικό δίκαιο. Εάν ένα πρόσωπο έχει περισσότερες από μία ιθαγένειες, μπορεί να επιλέξει ως δίκαιο που θα ρυθμίζει τα ζητήματα που σχετίζονται με το επώνυμο του το δίκαιο οποιουδήποτε από τα κράτη των οποίων έχει την ιθαγένεια. Όσον αφορά το συζυγικό επώνυμο τους, οι σύζυγοι μπορούν, με κοινή δήλωσή τους, να επιλέξουν ως εφαρμοστέο το δίκαιο του κράτους της ιθαγένειας οποιουδήποτε εκ των συζύγων ή το ουγγρικό δίκαιο. Ελλείψει τέτοιας δήλωσης, εφαρμοστέο είναι το δίκαιο που διέπει τις προσωπικές σχέσεις των συζύγων. Οι κανόνες που ρυθμίζουν το επώνυμο σε περίπτωση διαζυγίου ή ακυρότητας του γάμου είναι αυτοί του δικαίου του κράτους βάσει του οποίου καταχωρίστηκε το συζυγικό επώνυμο. Το επώνυμο γέννησης και το συζυγικό επώνυμο Ούγγρου υπηκόου, εφόσον έχουν καταχωριστεί εγκύρως βάσει του δικαίου άλλου κράτους, πρέπει να αναγνωριστούν στην Ουγγαρία εάν ο ενδιαφερόμενος Ούγγρος υπήκοος ή ο/ή σύζυγός του είναι υπήκοος και του εν λόγω άλλου κράτους ή εάν ο ενδιαφερόμενος Ούγγρος υπήκοος έχει τη συνήθη διαμονή του στο κράτος αυτό. Δεν είναι δυνατή η επίσημη αναγνώριση ονομάτων που αντιβαίνουν στην ουγγρική δημόσια τάξη.

Πρόσωπο που στερείται δικαιοπρακτικής ικανότητας ή που διαθέτει περιορισμένη δικαιοπρακτική ικανότητα σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση ή που θεωρείται ότι διαθέτει δικαιοπρακτική ικανότητα όσον αφορά τις πολυάριθμες καθημερινές συμβάσεις ήσσονος σημασίας που συνάπτεται και εκτελεί στην Ουγγαρία, εφόσον θα διέθετε τέτοια ικανότητα σύμφωνα με το ουγγρικό δίκαιο. Πρόσωπο που στερείται δικαιοπρακτικής ικανότητας ή που διαθέτει περιορισμένη δικαιοπρακτική ικανότητα σύμφωνα με το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση ή που διαθέτει δικαιοπρακτική ικανότητα σύμφωνα με το ουγγρικό δίκαιο θεωρείται ότι διαθέτει δικαιοπρακτική ικανότητα και για άλλες οικονομικές συναλλαγές, εφόσον τα έννομα αποτελέσματα αυτών των συναλλαγών πρόκειται να παραχθούν στην Ουγγαρία.

Στα ζητήματα διορισμού νόμιμου αντιπροσώπου προσώπου με περιορισμένη δικαιοπρακτική ικανότητα ή προσωρινής δικαστικής συμπαράστασης, εφαρμοστέο είναι το δίκαιο του κράτους του δικαστηρίου που ορίζει τον νόμιμο αντιπρόσωπο ή τον δικαστικό συμπαραστάτη.

Το εφαρμοστέο δίκαιο για την κήρυξη προσώπου νεκρού ή άφαντου ή για την καταχώριση του θανάτου του είναι το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση του αγνοούμενου προσώπου. Εάν το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση αγνοούμενου προσώπου δεν είναι το ουγγρικό, εφαρμόζεται το ουγγρικό δίκαιο εφόσον διακυβεύεται ουγγρικό έννομο συμφέρον.

Ο τόπος της συνήθους διαμονής ενός προσώπου είναι ο τόπος στον οποίο βρίσκονται πράγματι συγκεντρωμένες οι βιοτικές σχέσεις του, όπως προκύπτει από όλες τις περιστάσεις της συγκεκριμένης έννομης σχέσης. Κατά τον προσδιορισμό του τόπου αυτού, λαμβάνονται υπόψη, μεταξύ άλλων, τα στοιχεία που καταδεικνύουν τις προθέσεις του οικείου προσώπου. Ως κατοικία νοείται ο τόπος στον οποίο ένα πρόσωπο κατοικεί μόνιμα ή προτίθεται να παραμείνει επ' αόριστον.

Το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση νομικού προσώπου ή οντότητας χωρίς νομική προσωπικότητα είναι το δίκαιο του κράτους στο οποίο είναι καταχωρισμένο το νομικό πρόσωπο. Εάν το νομικό πρόσωπο είναι καταχωρισμένο σε περισσότερα από ένα κράτη ή δεν απαιτείται να καταχωριστεί σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους της έδρας που ορίζεται στο καταστατικό του, εφαρμοστέο δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση του είναι το δίκαιο του κράτους στο οποίο βρίσκεται η έδρα του. Εάν στο καταστατικό του νομικού προσώπου δεν ορίζεται η έδρα του ή το νομικό πρόσωπο έχει περισσότερες από μία έδρες και δεν είναι καταχωρισμένο σύμφωνα με το δίκαιο κανενός κράτους, εφαρμοστέο δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση του είναι το δίκαιο του κράτους στο οποίο βρίσκεται η κεντρική διοίκησή του. Το νομικό καθεστώς νομικού προσώπου ή οντότητας χωρίς νομική προσωπικότητα προσδιορίζεται βάσει του δικαίου που διέπει την προσωπική του κατάσταση.

3.4 Θεμελίωση νομικής σχέσης μεταξύ γονέα και τέκνου, συμπεριλαμβανομένης της υιοθεσίας

3.4.1 Θεμελίωση νομικής σχέσης μεταξύ γονέα και τέκνου

Ο εφαρμοστέο δίκαιο για την αναγνώριση της πατρότητας ή της μητρότητας ή για την ανατροπή του τεκμηρίου πατρότητας είναι το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση του παιδιού κατά τον χρόνο της γέννησής του. Η αναγνώριση της πατρότητας του παιδιού διέπεται από το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση του παιδιού κατά τον χρόνο της αναγνώρισης, ενώ η αναγνώριση παιδιού που έχει συλληφθεί αλλά δεν έχει ακόμη γεννηθεί διέπεται από το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση της μητέρας κατά τον χρόνο της αναγνώρισης. Αναγνώριση δεν μπορεί να θεωρηθεί άκυρη λόγω μη τήρησης τύπου εάν είναι τυπικά έγκυρη σύμφωνα με το ουγγρικό δίκαιο ή το δίκαιο που ίσχυε στον τόπο και κατά τον χρόνο της αναγνώρισης. Εάν, σύμφωνα με το εφαρμοστέο δίκαιο, η πατρότητα δεν είναι θεμελιωμένη, εφαρμόζεται το δίκαιο άλλου κράτους με το οποίο συνδέεται στενά η υπόθεση, εφόσον αυτό συνεπάγεται ευνοϊκότερη μεταχείριση για το παιδί.

3.4.2 Υιοθεσία

Η υιοθεσία είναι έγκυρη μόνον εφόσον πληρούνται οι όροι που προβλέπονται τόσο από το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση του υιοθετούντος γονέα όσο και από το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση του υιοθετούμενου κατά τον χρόνο της υιοθεσίας. Τα έννομα αποτελέσματα της υιοθεσίας, η ακύρωση υιοθεσίας και τα έννομα αποτελέσματα της ακύρωσης υιοθεσίας διέπονται από το δίκαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση του υιοθετούντος γονέα κατά τον χρόνο της σύστασης ή της ακύρωσης της υιοθεσίας.

Εάν οι υιοθετούντες έχουν τελέσει γάμο μεταξύ τους, τα έννομα αποτελέσματα της υιοθεσίας, η ακύρωση υιοθεσίας και τα έννομα αποτελέσματα της ακύρωσης υιοθεσίας διέπονται από:

- α) το δικαιο του κράτους της κοινής ιθαγένειας των συζύγων κατά τον χρόνο της σύστασης ή ακύρωσης της υιοθεσίας ή, ελλείψει τέτοιας,
- β) το δικαιο του κράτους στο οποίο βρισκόταν η κοινή διαμονή των συζύγων κατά τον χρόνο της σύστασης ή της ακύρωσης της υιοθεσίας ή, ελλείψει τέτοιας,
- γ) το δικαιο του κράτους του δικαστηρίου που χειρίζεται την υπόθεση.

3.5 Γάμος, ελεύθερη συμβίωση, συγκατοίκηση, άλλες σχέσεις συμβίωσης, διαζύγιο, δικαστικός χωρισμός, υποχρεώσεις διατροφής

3.5.1 Γάμος

Ο γάμος είναι έγκυρος μόνον εφόσον, κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου, πληρούνται οι ουσιαστικές προϋποθέσεις που θέτει το δικαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση καθενός εκ των συζύγων. Το δικαιο που διέπει την τυπική εγκυρότητα του γάμου είναι το δικαιο που ίσχυε στον τόπο και κατά τον χρόνο τέλεσης του γάμου. Οι κανόνες που διέπουν την τέλεση και την εγκυρότητα του γάμου εφαρμόζονται αναλογικά για να κριθεί το υποστατό ή το ανυπόστατο του γάμου. Γάμος δεν μπορεί να συναφθεί στην Ουγγαρία εάν υπάρχει ανυπερέβλητο κώλυμα γάμου σύμφωνα με το ουγγρικό δικαιο.

3.5.2 Ελεύθερη συμβίωση, συγκατοίκηση, άλλες σχέσεις συμβίωσης

Οι διατάξεις σχετικά με τον γάμο ισχύουν για τη σύσταση και την εγκυρότητα σχέσης καταχωρισμένης συμβίωσης και τα έννομα αποτελέσματά της (εξαιρουμένου του επωνύμου), με τις ακόλουθες εξαιρέσεις.

Δεν συνιστά κώλυμα στη σύσταση ή την εγκυρότητα σχέσης καταχωρισμένης συμβίωσης το γεγονός ότι το δικαιο που διέπει την προσωπική κατάσταση μελλοντικού συντρόφου στη σχέση καταχωρισμένης συμβίωσης δεν αναγνωρίζει τις σχέσεις καταχωρισμένης συμβίωσης μεταξύ ομόφυλων συντρόφων, υπό την προϋπόθεση ότι:

- α) ο μελλοντικός σύντροφος στη σχέση καταχωρισμένης συμβίωσης που δεν έχει την ουγγρική ιθαγένεια πιστοποιεί ότι δεν θα υφίστατο κώλυμα γάμου σύμφωνα με το δικαιο που διέπει την προσωπική κατάστασή του, και
- β) τουλάχιστον ένας εκ των μελλοντικών συντρόφων στη σχέση καταχωρισμένης συμβίωσης είναι Ούγγρος υπήκοος ή έχει τη συνήθη διαμονή του στην Ουγγαρία. Σε αυτήν την περίπτωση, τα έννομα αποτελέσματα της καταχωρισμένης συμβίωσης διέπονται από το δικαιο της Ουγγαρίας.

Το εφαρμοστέο δικαιο στη λύση σχέσης καταχωρισμένης συμβίωσης είναι το δικαιο του κράτους:

- α) στο οποίο βρίσκεται η κοινή συνήθης διαμονή των συντρόφων στη σχέση καταχωρισμένης συμβίωσης κατά τον χρόνο κατάθεσης της αγωγής ή της αίτησης με την οποία κινείται η διαδικασία για τη λύση της καταχωρισμένης συμβίωσης ή, ελλείψει τέτοιας,
 - β) στο οποίο βρισκόταν η τελευταία κοινή συνήθης διαμονή των συντρόφων στη σχέση καταχωρισμένης συμβίωσης, εφόσον δεν παρήλθε περισσότερο από ένα έτος μεταξύ του χρόνου λήξης της εν λόγω κοινής συνήθους διαμονής και του χρόνου κατάθεσης της αγωγής ή της αίτησης και υπό την προϋπόθεση ότι ένας εκ των συντρόφων στη σχέση καταχωρισμένης συμβίωσης εξακολουθεί να διαμένει σε αυτό το κράτος κατά τον χρόνο υποβολής της αγωγής ή της αίτησης ή, ελλείψει τέτοιας,
 - γ) του οποίου αμφότεροι οι σύντροφοι στη σχέση καταχωρισμένης συμβίωσης ήταν υπήκοοι κατά τον χρόνο υποβολής της αγωγής ή της αίτησης.
- Εάν δεν είναι δυνατός ο καθορισμός του εφαρμοστέου δικαίου με βάση τα ανωτέρω, εφαρμόζεται το δικαιο του κράτους του δικαστηρίου που χειρίζεται την υπόθεση.

Η σύσταση, η λύση και τα έννομα αποτελέσματα της συμβίωσης εκτός γάμου διέπονται από το δικαιο του κράτους της κοινής ιθαγένειας των συμβιούντων συντρόφων. Εάν οι συμβιούντες σύντροφοι έχουν διαφορετική ιθαγένεια, εφαρμοστέο είναι το δικαιο του κράτους της κοινής συνήθους διαμονής των συμβιούντων συντρόφων, ή ελλείψει κοινής συνήθους διαμονής, της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής. Εάν δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός του τόπου της κοινής συνήθους διαμονής των συμβιούντων συντρόφων, εφαρμόζεται το δικαιο του κράτους του δικαστηρίου που χειρίζεται την υπόθεση. Οι συμβιούντες σύντροφοι μπορούν να επιλέξουν το εφαρμοστέο δικαιο για τις περιουσιακές τους σχέσεις.

3.5.3 Διαζύγιο και δικαστικός χωρισμός

Στην εν λόγω περίπτωση, εφαρμοστέος είναι ο [κανονισμός \(ΕΕ\) αριθ. 1259/2010 \(Ρώμη III\)](#). Οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν το δικαιο σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 7 του κανονισμού μέχρι τη λήξη της προθεσμίας που ορίζει το δικαστήριο κατά την πρώτη συζήτηση.

3.5.4 Υποχρεώσεις διατροφής

Στην εν λόγω περίπτωση, εφαρμοστέο είναι

το [Πρωτόκολλο της Χάγης της 23ης Νοεμβρίου 2007 σχετικά με το εφαρμοστέο δικαιο στις υποχρεώσεις διατροφής](#).

3.6 Περιουσιακές σχέσεις των συζύγων

Εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις των συζύγων είναι το δικαιο του κράτους της ιθαγένειας αμφοτέρων των συζύγων κατά τον χρόνο έκδοσης της δικαστικής απόφασης. Εάν οι σύζυγοι έχουν διαφορετική ιθαγένεια κατά τον χρόνο έκδοσης της απόφασης, εφαρμοστέο είναι το δικαιο του κράτους της κοινής συνήθους διαμονής των συζύγων, ή ελλείψει κοινής συνήθους διαμονής, της τελευταίας κοινής συνήθους διαμονής. Εάν οι σύζυγοι δεν είχαν κοινή συνήθη διαμονή, εφαρμόζεται το δικαιο του κράτους του δικαστηρίου που χειρίζεται την υπόθεση.

Οι σύζυγοι μπορούν να επιλέξουν το εφαρμοστέο στις περιουσιακές σχέσεις τους δικαιο, υπό την προϋπόθεση ότι είναι ένα από τα ακόλουθα:

- α) το δικαιο του κράτους της ιθαγένειας ενός εκ των συζύγων κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας,
- β) το δικαιο του κράτους της συνήθους διαμονής ενός εκ των συζύγων κατά τον χρόνο σύναψης της συμφωνίας, ή
- γ) το δικαιο του κράτους του δικαστηρίου που χειρίζεται την υπόθεση.

Δυνατότητα επιλογής εφαρμοστέου δικαίου έχουν και οι μέλλοντες σύζυγοι. Η επιλογή του εφαρμοστέου δικαίου μπορεί να πραγματοποιηθεί έως τη λήξη της προθεσμίας που ορίζει το δικαστήριο κατά την πρώτη συζήτηση. Εάν οι σύζυγοι δεν συμφωνήσουν διαφορετικά, η επιλογή του εφαρμοστέου στις περιουσιακές σχέσεις τους δικαιο παράγει έννομα αποτελέσματα μόνο για το μέλλον.

Η συμφωνία που αφορά περιουσιακές σχέσεις των συζύγων είναι έγκυρη ως προς τον τύπο εφόσον συνάδει με το δικαιο του τόπου κατάρτισης της συμφωνίας.

3.7 Διαθήκες και κληρονομική διαδοχή

Ο [κανονισμός \(ΕΕ\) αριθ. 650/2012](#) εφαρμόζεται στα πρόσωπα των οποίων ο θάνατος επήλθε κατά ή μετά τη 17η Αυγούστου 2015.

3.8 Ακίνητη περιουσία

Το δικαιο του τόπου στον οποίο βρίσκεται η περιουσία εφαρμόζεται στην κυριότητα, τα λοιπά εμπράγματα δικαιώματα, τα εμπράγματα βάρη και την κατοχή.

3.9 Αφερεγγυότητα

Το άρθρα 7 έως 17 του [κανονισμού \(ΕΕ\) 2015/848](#) καθορίζουν το εφαρμοστέο δικαιο.

Τελευταία επικαιροποίηση: 12/05/2021

Την έκδοση αυτής της σελίδας στην εθνική γλώσσα διαχειρίζεται ο αντίστοιχος αρμόδιος επαφής του ΕΔΔ. Οι μεταφράσεις έχουν γίνει από την αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Οι τυχόν αλλαγές που επιφέρει η αρμόδια εθνική αρχή στο πρωτότυπο ενδέχεται να μην έχουν περιληφθεί ακόμα στις μεταφράσεις. Η Επιτροπή και το Ευρωπαϊκό Δικαστικό Δίκτυο δεν αναλαμβάνουν καμία απολύτως ευθύνη όσον αφορά πληροφορίες ή δεδομένα που περιέχονται ή αναφέρονται στο παρόν έγγραφο. Βλ. την ανακοίνωση νομικού περιεχομένου για τους κανόνες πνευματικής ιδιοκτησίας που ισχύουν στο κράτος μέλος που είναι αρμόδιο για την παρούσα σελίδα.